

## PARAULA I VIDA

# «Crist ja regna per l'Església...» (III)

**S**anta Pasqua de Resurrecció! En aquests dies de la cinquena pasqual, us vaig demanant de mantenir una **actitud admirativa davant el misteri que és l'Església**, la nostra estimada Església, que femem entre tots, que ha estat testimoni de la Resurrecció al llarg dels segles, i que és **fogar de santedat i de testimoniatge martirial**. Avui ens convé aquesta actitud d'«*admiració*», potser perquè admirem poc, i anem poc al fons de les realitats que vivim. Tot passa i envelleix molt ràpidament. I en canvi l'«*admiració*» és el principi de la filosofia, segons Aristòtil, i és la força que sosté en el difícil camí de l'obra ben feta i reveladora de la veritat de l'existència. Ens cal admirar i admirar-nos del que la fe en Jesucrist Ressuscitat ha fecundat la història de la humanitat.



**L'Església és una comunitat de testimonis.** Jesucrist va dir als seus apòstols, que «*quan l'Esperit Sant vindrà damunt vostre, rebreu una força que us farà testimonis meus*» (Ac 1,8). Aquesta promesa de Crist ressuscitat als seus amics, ens dóna molt de coratge per ser avui testimonis de Jesús. Portem dins nostre l'Esperit de Crist, i Ell ens impulsa i ens dóna les paraules adequades i les obres lluminoses i coherents. El testimoni (= màrtir) parla del que ha vist i sentit, i ho anuncia sense complexos ni pors; si convé dóna la seva vida per corroborar el que testimonia. Perquè els qui escoltin les paraules que diem i vegin les obres que fem, se sentin atrets al misteri de Jesucrist, puguin obrir-se al seu amor i creguin en Ell amb humilitat de cor.

**L'Església se'ns mostra com l'Església dels màrtirs i l'Esposa santa de Crist.** Ell la purifica i la santifica constantment. Els màrtirs en primer lloc, i tots els sants, són un reflex de l'amor redemptor del Crist: com la lluna reflecteix la llum del sol, els sants reflecteixen la llum de Crist ressuscitat que il·lumina totes les vocacions i totes les orientacions vitals. El Senyor, a través d'ells, ha mostrat la seva santedat i alhora ha revelat que és possible ser sant. Són persones com les de les nostres famílies, sacerdots, religiosos, laics, gent de parròquia que van portar una vida molt entregada, només coneguda en la seva integritat per Déu, però que han estat models exemplars i per això els estimem. La santedat de Déu ha brillat en ells d'una forma esplèndida. Així és com els sants són un estímul per a tots nosaltres, per cercar i créixer en santedat. Ells ens ajuden a esdevenir més fermes, més bons, més receptius a la gràcia de Déu, més coratjosos i heroics en moments de dificultat i de creu, quan la vida ens demana paciència, entrega sacrificada per anar més enllà en heroïcitats, més enllà del que humanament podríem i faríem.

**L'Església santa fa ressonar a tots els temps i generacions la crida universal a la santedat** dels seus fills i filles. Déu ens crida: «*Sigueu sants, perquè jo sóc sant*» (Lv 19,2), i Jesús ens demana: «*Sigueu perfectes, com el vostre Pare celestial és perfecte*» (Mt 5,48). Continuament proposa l'Església la perfecció en l'amor fidel, bondados, que no té enveja, que no és presumit, un amor que no és orgullós, que tot ho creu, que tot ho espera, que tot ho suporta, que no passa mai (cf. 1Co 13,4-8). Aquesta és la santedat de l'Església que ens recorden els sants, i a la qual tots hi estem cridats des del nostre baptisme. I recordem que acabem de renovar el baptisme a la Vetlla pasqual...!

**L'Església santa fa ressonar a tots els temps i generacions la crida universal a la santedat** dels seus fills i filles. Déu ens crida: «*Sigueu sants, perquè jo sóc sant*» (Lv 19,2), i Jesús ens demana: «*Sigueu perfectes, com el vostre Pare celestial és perfecte*» (Mt 5,48). Continuament proposa l'Església la perfecció en l'amor fidel, bondados, que no té enveja, que no és presumit, un amor que no és orgullós, que tot ho creu, que tot ho espera, que tot ho suporta, que no passa mai (cf. 1Co 13,4-8). Aquesta és la santedat de l'Església que ens recorden els sants, i a la qual tots hi estem cridats des del nostre baptisme. I recordem que acabem de renovar el baptisme a la Vetlla pasqual...!

† **Joan-Enric Vives**  
Arquebisbe d'Urgell



## Les vocacions i el futur de l'Església

► Coincidint amb el quart diumenge de Pasqua, o diumenge del Bon Pastor, se celebra cada any la Jornada Mundial de Pregària per les Vocacions al sacerdoti ministerial i a la vida consagrada. Benet XVI ha fet públic un missatge en què comenta el lema d'aquesta Jornada: «Les vocacions, do de la caritat de Déu.» És ben comprensible la preocupació del Sant Pare i dels bisbes pel futur de les vocacions d'especial consagració a Déu perquè l'existència d'aquestes vocacions és una realitat decisiva per al futur de l'Església. Tota vocació és una història d'amor i només es pot entendre des de l'amor gratuït de Déu envers la persona dels cridats. Aquesta foto de joves pregant en la darrera Jornada Mundial de la Joventut és una invitació a l'esperança que no faltaran aquestes vocacions en l'Església actual i futura.

## GLOSSA

# Joia, senzillesa i austeritat

**T**ercer trimestre als centres d'esplai i agrupaments escoltes. Començaran i prendran un bon ritme les reunions per preparar les colònies i els campaments d'estiu d'enguany. Voldria compartir una breu reflexió amb els monitors i caps cristians. Formeu un col·lectiu que viu de prop la realitat social, política, econòmica, educativa, religiosa o de qualsevol altra mena. Compartiu el dia a dia amb els companys educadors, amb els infants i adolescents i amb les seves famílies. Gràcies a aquests contactes, disposeu d'uns elements i d'unes dades que us fan percebre que el moment històric és greu i que moltes famílies properes en pateixen, cada vegada més, les conseqüències. Pares i mares en situació d'atur i, en ocasions, ja sense subsidi; joves amb moltes dificultats per accedir al mercat laboral, mesures per contenir i disminuir la despesa pública que afecten persones i institucions... S'ha viscut per sobre de les possibilitats personals i socials i aquestes són algunes de les conseqüències. Déu ens interpel·la en els fets que vivim i és temps de resposta.

La vostra acció educativa ha d'oferir propostes de sentit, de descoberta d'acord amb la situació de dificultat que moltes persones viuen o de solidaritat real davant aquestes necessitats. És hora de

parlar d'austeritat i de ser austers. Viure-ho en les activitats d'estiu que programeu: apropar a la natura i aprofitar els recursos naturals i històrics de l'entorn, utilitzar materials més senzills i econòmics als tallers sense oblidar els materials de reciclatge, potenciar les activitats d'expressió personal i de grup... i escollir centres d'interès que hi ajudin, pels valors que permeten treballar, valors per al bé, virtuts. Es tracta d'ajudar a redescobrir les possibilitats d'una vida senzilla i austera i la joia que pot comportar. És, també, temps d'esperança. Els monitors i caps cristians heu de ser portadors de l'esperança de Jesús, la de les benaurances, la de l'amor i el servei a l'altre, amb qui es comparteix la vida. Ajudant a conèixer els fets i les paraules del Mestre és hora, doncs, de treballar per una educació en el lleure adequada al moment i de qualitat; hora d'interpel·lar amb les vostres paraules, d'interpel·lar amb la vostra vida, amb el vostre testimoni personal. Aquest és el gran mestratge de qualsevol educador cristià. També dels monitors, monitores i caps cristians. «Heu pogut veure amb els vostres propis ulls les dures proves que ells hi van passar i els grans senyals i prodigis que el Senyor hi va fer» (Dt 29,2).

Enric Puig Jofra, SJ

## Vaticà II: la llibertat de l'Església



Fragment de l'homilia del beat Joan XXIII, pronunciada el dia 11 d'octubre de 1962 —ara fa 50 anys— en l'obertura del Concili Vaticà II

«Ningú no pot negar que les condicions noves de la vida almenys tenen l'avantatge d'haver suprimit aquells obstacles innombrables amb els quals en altre temps els fills del segle solien impedir la llibertat d'acció de l'Església [...]. Aquests prínceps del món de vegades es proposaven, certament, de protegir sincerament l'Església, però, la major part de les vegades no es feia pas sense danys ni sense perills, en l'ordre espiritual, ja que s'hi ficaven per motius polítics i buscaven massa els propis interessos.»

## DIUMENGE IV DE PASQUA

### ▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 4,8-12)

En aquells dies, Pere, inspirat per l'Esperit Sant, digué: «Magistrats i notables del poble, si avui ens demaneu compte d'això que hem fet en bé d'un invàlid, i voleu saber qui l'ha posat bo, sapigheu, vosaltres i tot el poble d'Israel, que aquest home el teniu a davant vostre pel poder del nom de Jesucrist, el Natzarè. Vosaltres el va clavar a la creu, però Déu el va ressuscitar d'entre els morts. Ell és "la pedra que vosaltres, els constructors, havíeu rebutjat, i ara corona l'edifici". La salvació no es troba en ningú més, perquè, sota el cel, Déu no ha donat als homes cap altre nom que pugui salvar-nos.»

### ▶ Salm responsorial (117)

R. *La pedra que rebutjaven els constructors ara corona l'edifici.*

Enaltiu el Senyor: Que n'és de bo! / Perdura eternament el seu amor. / Més val emparar-se en el Senyor, / que posar confiança en els homes. / Més val emparar-se en el Senyor, / que fiar-se dels poderosos. R.

Gràcies, perquè vós m'heu escoltat / i heu vingut a salvar-me. / La pedra que rebutjaven els constructors / ara corona l'edifici. / És el Senyor qui ho ha fet, / i els nostres ulls se'n meravellen. R.

Beneït el qui ve en nom del Senyor. / Us beneïm des de la casa del Senyor. / Vós sou el meu Déu, us dono gràcies, / us exalço, Déu meu! / Enaltiu el Senyor: Que n'és de bo! / Perdura eternament el seu amor. R.

### ▶ Lectura de la primera carta de sant Joan (1Jn 3,1-2)

Estimats:

Mireu quina prova d'amor ens ha donat el Pare: Déu ens reconeix com a fills seus, i ho som. Per això el món no ens reconeix, com no l'ha reconegut a ell. Sí, estimats: ara ja som fills de Déu, però encara no s'ha manifestat com serem; sabem que, quan es manifestarà, serem semblants a ell, perquè el veurem tal com és.

### ▶ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 10,11-18)

En aquell temps, Jesús parlà així: «Jo sóc el bon pastor. El bon pastor dóna la vida per les seves ovelles. El qui no és pastor, sinó que treballa només a jornal, quan veu venir el llop, fuig i abandona les ovelles, perquè no són seves. És que ell només treballa pel jornal, i tant se li'n dóna de les ovelles. Llavors el llop les destrossa o les dispersa. Jo sóc el bon pastor. Tal com el Pare em coneix i jo conec el Pare, jo reconec les meves ovelles, i elles em reconeixen a mi, i dono la vida per elles.

Encara tinc altres ovelles, que no són d'aquest ramat. També les he de conduir jo, i faran cas de la meua veu. Llavors hi haurà un sol ramat amb un sol pastor. El Pare m'estima perquè dono la vida i després la recobro. Ningú no me la pren. Sóc jo qui la dono lliurement. Tinc poder de donar-la i de recobrar-la. Aquesta és la missió que he rebut del Pare.»

### ▶ Lectura del libro de los Hechos de los apóstoles (Ac 4,8-12)

En aquellos días, Pedro, lleno del Espíritu Santo, dijo: «Jefes del pueblo y ancianos: Porque le hemos hecho un favor a un enfermo, nos interrogáis hoy para averiguar qué poder ha curado a ese hombre; pues, quede bien claro a todos vosotros y a todo Israel que ha sido el nombre de Jesucristo Nazareno, a quien vosotros crucificasteis y a quien Dios resucitó de entre los muertos; por su nombre, se presenta este sano ante vosotros. Jesús es la piedra que desechasteis vosotros, los arquitectos, y que se ha convertido en piedra angular; ningún otro puede salvar; bajo el cielo, no se nos ha dado otro nombre que pueda salvarnos.»

### ▶ Salmo responsorial (117)

R. *La piedra que desecharon los arquitectos es ahora la piedra angular.*

Dad gracias al Señor porque es bueno, / porque es eterna su misericordia. / Mejor es refugiarse en el Señor / que fiarse de los hombres, / mejor es refugiarse en el Señor / que fiarse de los jefes. R.

Te doy gracias porque me escuchaste / y fuiste mi salvación. / La piedra que desecharon los arquitectos / es ahora la piedra angular. / Es el Señor quien lo ha hecho, / ha sido un milagro patente. R.

Bendito el que viene en nombre del Señor, / os bendecimos desde la casa del Señor. / Tú eres mi Dios, te doy gracias; / Dios mío, yo te ensalzo. / Dad gracias al Señor porque es bueno, / porque es eterna su misericordia. R.

### ▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Juan

(1Jn 3,1-2)

Queridos hermanos:

Mirad qué amor nos ha tenido el Padre para llamarnos hijos de Dios, pues ¡lo somos! El mundo no nos conoce porque no le conoció a él. Queridos, ahora somos hijos de Dios y aún no se ha manifestado lo que seremos. Sabemos que, cuando él se manifieste, seremos semejantes a él, porque lo veremos tal cual es.

### ▶ Lectura del santo evangelio según san Juan (Jn 10,11-18)

En aquel tiempo, dijo Jesús: «Yo soy el buen Pastor. El buen pastor da la vida por las ovejas; el asalariado, que no es pastor ni dueño de las ovejas, ve venir el lobo, abandona las ovejas y huye; y el lobo hace estragos y las dispersa; y es que a un asalariado no le importan las ovejas.

Yo soy el buen Pastor, que conozco a las mías, y las mías me conocen, igual que al Padre me conoce, y yo conozco al Padre; yo doy mi vida por las ovejas. Tengo, además, otras ovejas que no son de este retil; también a esas las tengo que traer, y escucharán mi voz, y habrá un solo rebaño, un solo Pastor. Por esto me ama el Padre, porque yo entrego mi vida para poder recuperarla. Nadie me la quita, sino que yo la entrego libremente. Tengo poder para entregarla y tengo poder para recuperarla: este mandato he recibido de mi Padre.»



**Crist, Bon Pastor (primera meitat del s. iv), Museu de la Ciutat del Vaticà**



### LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

□ **Dilluns** (litúrgia hores: 4a setm.): Ac 11,1-18 / Sl 41 / Jn 10,1-10 □ **dimarts**: Ac 11,19-26 / Sl 86 / Jn 10,22-30 □ **dimecres**: Ac 12,24-13,5 / Sl 66 / Jn 12,44-50 □ **dijous**: 1Co 15,1-8 / Sl 18 / Jn 14,6-14 □ **divendres**: Ac 13,26-33 / Sl 2 / Jn 14,1-6 □ **dissabte**: Ac 13,44-52 / Sl 97 / Jn 14,7-14 □ **diumenge** vinent, V de Pasqua (litúrgia hores: 1a setmana): Ac 9,26-31 / Sl 21 / 1Jn 3,18-24 / Jn 15,1-8.

La imatge del pastor es troba en textos antiquíssims de les civilitzacions del pròxim Orient per designar la tasca de governar els pobles.

L'Antic Testament l'aplica no solament als reis i dignataris sinó també als dirigents de la societat. I els retreu que «vosaltres us alimenteu de la seva llet, us vestiu amb la seva llana, mateu les ovelles més grasses, però no pasteu el ramat... Sense pastor, les ovelles s'han dispersat» (Ez 34,3.5). Per això la restauració del poble promesa per als temps messiànics presenta David amb aquesta imatge: «Jo els donaré un pastor que les pasturi: el meu servent David» (Ez 34,33).

## COMENTARI

### El bon pastor

La figura del pastor del poble la trobem en diversos textos del Nou Testament que parlen de Jesús (Mc 6,34; Mt 18,12-14; Lc 15,4-7; 1Pe 2,25). Tanmateix, Jesús no només és el pastor messiànic, és el bon pastor. El mot *bon* afirma que Jesús és el pastor adequat en tots els sentits: bonic, bo, recte. Això queda encara més remarcat pel fet que Jesús reivindica per a la seva persona no solament la plena identificació amb aquesta metàfora (*jo sóc*), sinó també pel fet que el bon pastor ho és plenament perquè el seu ofici és *ser per a les ovelles*. Per això diu que dóna la vida o *la posa a disposició* de les ovelles. És una imatge molt adient per a la funció salvadora de Jesús.

El text d'avui té una segona part. Jesús parla d'altres ovelles que no són del ramat. Però també són ovelles seves: «Tinc altres ovelles». La magnanimitat, la grandesa de cor és una de les qualitats més extraordinàries de Jesús. Tant en la tradició joànica, com en la sinòptica. Recordem sinó, la paràbola del bon samarità o la paràbola de la fi del món en la versió de Mateu. La raó de fons l'ha explicat molt abans en el mateix evangeli segons Joan: «Déu estima el món i envia el fill perquè tot hom arribi a la plenitud» (3,16-17). Aquest horitzó de salvació universal és un dels trets més consoladors de l'Evangeli de Joan.

Oriol Tuñí, SJ

## JESÚS DE NATZARET, PER BENET XVI

# 18 . Crist ens cerca pels deserts de la vida



**N**omés hi ha un sol Pastor. El *Logos* que es va fer home en Jesús és el pastor de tots els homes, perquè tots van ser creats per la seva paraula; en la dispersió són u des d'ell i vers ell. La humanitat, en totes les seves dispersions, pot esdevenir una en el veritable pastor, el *Logos*, que es va fer home per donar la vida i així regalar vida a desdir (cf. *Jn* 10,10).

La visió del pastor ja va ser una imatge característica del cristianisme primitiu; això ja es pot comprovar a partir del segle III. La figura del pastor que porta una ovella al coll, en l'ambient fatigós d'una societat urbana, podria despertar la il·lusió d'una vida senzilla. Els cristians hi van veure tot d'una, a partir de l'Esclat, un sentit nou; primer, per exemple, a partir del salm 23: «El Senyor és el meu pastor; no em manca res. Em fa descansar en prats deliciosos... Ni que passi per la vall tenebrosa, no tinc por de cap mal... Ben cert, tota la vida m'acompanyen la teva bondat i el teu amor. I viuré anys i més anys a la casa del Senyor.»

En el Crist reconeixien el bon pastor, que guia per les valls tenebroses de la vida; el pastor que va passar ell mateix pel

camí angost de la mort; el pastor que coneix ell mateix el camí que passa per la nit de la mort, no em deixarà en aquesta meua darrera soledat, em traurà d'aquesta estretor; em menarà a descansar en prats d'herbei tendre, al «lloc del refrigeri, de la llum i de la pau» (cànon romà).

Naturalment, els cristians recordaven també la paràbola del pastor que cerca l'ovella perduda, se la carrega a les espatlles i la porta a casa, recordaven aquest discurs del bon pastor de l'Evangelí de Joan.

Per als pares de l'Església, les dues coses es barregen. El pastor que surt a cercar l'ovella perduda és la mateixa Paraula eterna, i l'ovella que carrega damunt les espatlles i ple d'amor porta a casa, és la humanitat, la naturalesa humana que ell va prendre. En la seva encarnació i en la seva creu, porta a casa l'ovella esgarriada —la humanitat—, també em porta a mi.

Ell ens cerca per les espines i deserts de la nostra vida. A les seves espatlles arribem a casa. Ell ha donat la seva vida per nosaltres. Ell mateix és la vida.

**Joseph Ratzinger-Benet XVI**  
(*Jesús de Natzaret*, 1a part, Ed. Claret)

## EN PAREJA

### Las virtudes terapéuticas del amor



**A** pesar de todo lo que vemos en el mundo de las parejas, creo también firmemente en las virtudes terapéuticas del amor, que prácticamente lo cura todo, y por eso los profesionales de la salud sabemos que la práctica médica es siempre eficaz cuando está impregnada de afecto. Ya decía al respecto mi ilustre colega Gregorio Marañón que el tratamiento de un enfermo comienza con el apretón de manos (aunque les confieso que me descorazono al preguntar a mis alumnos, estudiantes de medicina de los últimos cursos, cuántas veces les han hablado de *amor* a lo largo de la carrera, y ver la cara de perplejidad y de sorpresa infinita que ponen).

Asimismo, creo en lo pernicioso que es para el organismo guardarse el rencor y el odio, que sólo puede conducir a cuadros maníacos o depresivos, junto con retortijones de barriga, o futuras úlceras de estómago, cuando no a funestos infartos.

Una cosa no hay que perder nunca de vista: en el amor, como en el *footing* o en cualquier deporte, a base de practicarlo se adquiere mayor destreza y soltura, y se desarrollan los músculos del respeto, la tolerancia y la comprensión.

Asimismo, podremos descubrir con alegría que en el fondo todos tenemos un corazón sensible, con gran capacidad para amar. Así pues, aplíquese bien en amar a su pareja, ¡y a respetarla al máximo! El amor y el respeto son las dos muletas indispensables para aguantar la convivencia. ¡Dele gusto al amor, sin restricciones! Vale la pena y la salud se lo agradecerá. Hágame caso, se lo dice el doctor.

**Dr. Paulino Castells**  
(*En pareja*, Ed. Planeta;  
*En pareja*, Ed. Pòrtic)

## El nombre de ¡Madre!

- Hay un nombre suave y dulce en todas las lenguas, venerado por todos los pueblos, por todas las culturas y en todos los tiempos.
- Es el primero que suena en los labios del niño y el último que murmura el joven accidentado ante la muerte.
- Un nombre que la persona mayor invoca en las horas más solemnes y difíciles de la vida, incluso cuando ella ya no está en la tierra: es el de *madre*.
- La madre es el ángel que Dios nos ha puesto para que nos alimente, nos atienda, nos llene de besos y nos enseñe.
- El amor maternal es tan grande que supera cualquier otro amor terrenal. Desde la cuna nos protege y acaricia. Nos endulza los gozos, nos arranca tristezas, nos mitiga dolores y nos enjuga las lágrimas.
- Es ella la que inspira en el corazón los más nobles sentimientos y los más grandes ideales. No hay esfuerzo ni sufrimiento ni pena alguna que le resulte demasiado difícil o grave si se trata del bien del hijo. ¡Es el nombre bendito de nuestra *madre*!

**J. M. Alimbau**  
(*La Madre*, Ed. Claret)

## SANTORAL

**29. ✚ Diumenge IV de Pasqua.** El Bon Pastor i la Mare del Diví Pastor; santa Caterina de Sena (1347-1380), vg. terciària dominicana, doctora de l'Església i copatrona d'Europa; sant Ramon (Raimundo) de Fitero, abat; sant Robert, prev. cistercenc.

**30. Dilluns.** Sant Pius V (1504-1572), papa (1566, dominicà); sant Josep Benet Cottolengo, prev., fund.; sants Amador, Pere i Lluís, mrs. a Còrdova; sant Indaleci, bisbe; santa Sofia, vg. i mr.

**1. Dimarts.** Sant Josep, obrer; sant Jeremies, profeta (s. VII-VI aC); sant Orenç, bisbe; sant Teodard, bisbe; sant Segimon, mr.; santa Grata, viuda; sant Aniol, sotsdiaca i mr.; sant Ricard Pampuri, rel. hospitalari.

**2. Dimecres.** Sant Anastasi (295-373), bisbe d'Alexandria i doctor de l'Església; Mare de Déu d'Araceli; sant Segon, bisbe i mr.; santa Zoa, mare de família mr.

**3. Dijous.** Sant Felip (de Betsaida) i sant Jaume (anomenat el Menor, parent de Jesús, bisbe de Jerusalem, †62), apòstols; Trobament de la Santa Creu; santa Antonina, vg. i mr.; sant Alexandre I, papa i mr.

**4. Divendres.** Sant Silvà, bisbe i mr.; sant Florià, mr.; sant Gotard, bisbe; sant Pelegrí Laziosi, rel. servita; sant Josep Maria Rubio, prev.

**5. Dissabte.** Sant Àngel de Sicília, prev. carmelità; sant Amador, prev. i mr.; sant Martí de Fojosa, bisbe; santa Irene, vg. i mr. (304), a Tessalònica.

### INTENCIONS DEL SANT PARE (maig)

**General:** Que siguin promogudes en la societat les iniciatives que defensen i reforcen el paper de la família.

**Missional:** Que Maria, Reina del món i Estel de l'evangelització, acompanyi tots els missioners en l'anunci del seu Fill Jesús.

## ENTREVISTA



**JOSEP LLUÍS IRIBERRI**

### El camí ignasià

**L'**any 1522, Ignasi de Loiola va arribar a la ciutat de Manresa després d'un llarg pelegrinatge des de la seva casa natal a Azpeitia (País Basc). A la capital del Bages, Ignasi hi va viure una experiència espiritual que el va marcar profundament. Ara, arran d'una iniciativa de la Companyia de Jesús, s'ha presentat el Camí Ignasià, que recorre els 650 quilòmetres del pelegrinatge que va fer sant Ignasi des de Lloiola a Manresa. Aquest Camí està en paral·lel amb les 13 rutes de peregrinació que el Consell d'Europa ja té reconegudes. El jesuïta Josep Lluís Iriberry, professor de l'escola universitària TSI - Turisme Sant Ignasi (URL), és l'impulsor del Camí Ignasià.

#### Com neix la idea de fer un camí de pelegrinatge ignasià?

Sincerament, crec que es tracta d'un impuls de l'Esperit, com totes les altres rutes de pelegrinatge que han trobat el seu espai en la història. Quan el pare provincial em va enviar a treballar a TSI - Turisme Sant Ignasi jo crec que ell ja portava aquest somni dins seu: oferir als homes i les dones del segle XXI un instrument que ajudés a conèixer la figura de sant Ignasi i que fos un *camí d'interiorització*, molt necessari en els nostres temps de crisi.

#### Quin acompanyament espiritual ens ofereix el recorregut?

El camí ignasià s'arrela en l'experiència espiritual dels Exercicis de Sant Ignasi i en la seva experiència personal, expressada en l'*Autobiografia*. Tota la ruta esdevé així un procés d'autodescobriment que ens va endinsant en nosaltres mateixos, a través del contacte amb els altres i amb els esdeveniments que ens *toquen* a cada etapa. Al web hi ha indicacions per fer el *camí exterior-interior*, amb pistes de pregària adients a cada moment.

#### Què ens pot aportar el camí ignasià, a nivell personal i espiritual?

Es tracta d'entrar en l'esperit dels pelegrins de tots els temps, però acompanyats de l'espiritualitat d'Ignasi, molt marcada per l'aprenentatge del discerniment. Tot pelegrinant els 650 quilòmetres, anem millorant la nostra forma d'enfrontar-nos a la nostra vida, reconeixent els enganys superficials en què sovint caiem, descobrint la història d'altres homes com nosaltres —penso ara en Verdú i el santuari de Sant Pere Claver— i renovant la nostra energia interior... i també fent salut corporal!

**Òscar Bardají i Martín**

## Repic de campanes per celebrar els 150 anys del canal d'Urgell



Amb motiu dels 150 anys de la primera regada, a Tarassó, de l'obra hidràulica tan important com fou el canal d'Urgell, en el llunyà 25 de març de 1862, l'Arquebisbe d'Urgell Mons. Joan-Enric Vives va enviar un missatge de felicitació al seu actual gerent, Miquel Varea, on es congratula per la commemoració, i s'associa a la festa d'acció de gràcies i de joia popular per una realitat tan esperada des de segles, i que va permetre canviar la productivitat de la zona sud del nostre Bisbat i d'una gran part comarcal de Catalunya.

Moltes parròquies, com les de Balaguer i Ponts, i d'altres, van respondre a la petició de fer un repic de campanes el dia 25 de març, que era diumenge.

Al terme de Ponts és on neix el canal principal, al poble agregat del Tossal, allà agafa les aigües del riu Segre i les transportarà durant 144 kms. Al costat de la presa, inici del canal, hi ha una església dedicada a Sant Isidre, on cada any per la seva festa es fan presents en la missa d'acció de gràcies la Junta del Canal, amb els seus síndics i familiars.

Quan hi ha sequera i falta d'aigua, els recursos hídrics ens fan adonar de la importància que tenen per a la nostra terra i la seva gent.

El canal que neix al Tossal rega 50.000 hectàrees i abasteix d'aigua més de 75.000 persones.

## Escola Catequètica a Ribes a Freser

Dilluns dia 19 de març, solemnitat de St. Josep, a la parròquia de Ribes de Freser, el Sr. Arquebisbe va oferir una conferència al grup de l'Escola Catequètica de les parròquies de la Vall de Ribes de Freser i altres assistents. La conferència va tractar del compromís i la identitat baptismal, a partir de comentaris sobre els tres fragments evangèlics utilitzats per a la preparació dels catecúmens durant la Quaresma: el diàleg amb la samaritana (Jn 4,5-42), la guarició del cec de naixement (Jn 9) i la resurrecció de Llätzer (Jn 11,1-44), en els quals respectivament Jesús és presentat com «l'aigua viva», «la llum del món» i «la resurrecció i la vida».

A la conferència hi van assistir un grup de 50 persones, entre les quals un grup de joves de la parròquia, així com el Delegat de Joventut del Bisbat, Sr. Lluís Plana, i alguns monitors. Durant l'Eucaristia que posteriorment Mons. Vives va presidir a l'església parroquial de Ribes, una jove que serà batejada el proper 17 de juny, va rebre l'admissió al catecumenat, amb el signe de la Creu i el Credo apostòlic. En aquella ocasió, està previst que quatre joves més —que també van ser presents a l'Eucaristia— rebin conjuntament la confirmació. A tots ells, l'Arquebisbe d'Urgell va convidar-los a acollir la creu de Jesús com a signe de l'amor infinit de Déu envers cadascun de nosaltres i del nostre compromís a viure radicalment segons la mesura d'amor que Jesús ens ha mostrat. I a cuidar i estimar el do de la fe en la persona i la revelació de Jesucrist.



## Mons. Vives assisteix a la inauguració de «Catalunya 1400» sobre el gòtic internacional

L'Arquebisbe d'Urgell, Mons. Joan-Enric Vives, va assistir —el 28 de març— a la inauguració de la mostra que el MNAC ha organitzat sobre el gòtic català i que acull una peça d'orfebreria del fons del Museu Diocesà d'Urgell, el calze del bisbe Galceran de Vilanova, una obra cabdal de l'argenteria catalana. La mostra, sota el títol «Catalunya 1400, el gòtic internacional», revisa un dels cicles més creatius en la història de l'art català, que coincideix amb l'etapa de l'art occidental coneguda com el «Gòtic internacional».



Aquest període s'inicia a finals del segle XIV i ha donat artistes que ocupen un lloc central en la història de l'art europeu.

El calze de Galceran de Vilanova, Bisbe d'Urgell, mostra un complex programa figuratiu i forma part del fons del Museu Diocesà d'Urgell. Es pot veure formant part de l'àrea d'orfebreria i escultura de la mostra juntament amb la divisa del rei Carles VI de França o la Creu processional d'Igualada, entre d'altres peces.

Aquesta exposició és la primera de conjunt dedicada a una etapa de l'art gòtic a Catalunya i aplega una mostra molt selectiva de grans obres mestres. Reuneix obres de diferents museus i biblioteques de Catalunya, Espanya i diversos indrets de l'estranger i també d'esglésies parroquials, monestirs o catedrals.

Mons. Vives va assistir a l'acte acompanyat de Mn. Josep M. Mauri, Vicari General i Delegat Diocesà de Patrimoni i també de la Sotsdelegada de Patrimoni Clara Arbués.

## Festa a la Llar de Sant Josep

La Llar de Sant Josep de La Seu d'Urgell va celebrar la festa del seu sant patró, el 19 de març, amb una solemne Eucaristia presidida per Mons. Joan-Enric Vives i concelebrada per Mn. Josep M. Mauri, Vicari General, Mn. Xavier Parés, Rector de la Parròquia, Mn. Ignasi Navarri, Secretari General del Bisbat i Capellà de la Llar, Mn. Lluís Rourera i Mn. Lluís Baro, residents a la casa, Mn. Agustí Brescó, Mn. Fermí Casals, Mn. Just Llahí, Mn. Rossend Roca i Mn. Cinto Busquet.

Nombrosos residents i amics de la casa van acompanyar en aquesta celebració la comunitat de les Germanetes dels Ancians Desemparats que tenen cura de la Llar.

L'Arquebisbe d'Urgell va descriure la figura de St. Josep, en la grandesa de la seva missió com a espòs de Maria i pare responsable de Jesús, com a extraordinari model, per a tots els cristians, de servidor humil i generós: «Ens indica el camí per aconseguir bé la tasca que tenim encomanada en bé dels altres sense cercar la nostra pròpia glòria ni cap tipus de reconeixement efímer aquí a la terra».

Després de l'Eucaristia, Mons. Vives va visitar els malalts residents a la casa, i va saludar els treballadors de la Llar.



## LA MISSA

### Per què hem d'anar a missa el diumenge? (I)

Un amic m'explicava que des de feia temps havia deixat d'anar a missa els diumenges. De petit hi anava per obligació, de jove per costum, de gran per complir, però a poc a poc va deixar d'anar-hi i ara ni se'n recorda que cal anar a missa. Ara només va a algun funeral i algun casament. Em deia: no vaig a missa, no la trobo a faltar, ni penso que em faci falta anar-hi. Els capellans es fan pesats amb els sermons, n'he sentit molts i no em recordo de cap. Ara pensa que anar a missa és perdre el temps. **Cal anar a missa cada diumenge?**

Intentarem donar algunes raons de per què hem d'anar a missa cada diumenge.

Certament que les raons que té el meu amic per no anar-hi (per obligació, per costum, per complir...) són unes raons molt pobres, que lògicament han fet que l'amic hagi deixat la missa dominical.

Diu que no recorda cap sermó, però segurament que tampoc no recorda cap dels menús que la seva dona li ha fet per dinar durant molts anys, però tots el varen alimentar i li donaren força per viure. Si la seva dona no li hagués fet el dinar cada dia no hauria tingut forces per viure i treballar com ha fet al llarg de la seva vida. El mateix passa en la nostra vida espiritual i de fe, si no anem cada diumenge a missa per alimentar-nos

de la Paraula de Déu i del pa de l'eucaristia, tampoc no tenim les forces necessàries per mantenir la fe i la vida cristiana.

Quan tenim problemes, estem desorientats, deprimits i necessitats... Déu sempre ens espera per ajudar-nos. I on trobem Déu? A molts llocs el podem trobar, però molt especialment en el seu Fill Jesucrist que se'ns dona cada diumenge en la taula eucarística. La fe veu l'invisible, creu l'increïble i rep l'impossible. No ens oblidem tan fàcilment de Déu. No deixem tan fàcilment la missa del diumenge.

**Mn. F. Xavier Parés**  
Delegat diocesà de Litúrgia